

10. Uitstap naar Veurne, Izenberge en Ieper - 13 sept. 1970

Het is opvallend hoe alles wat door de St.-Guthagokring wordt ingericht, altijd veel bijval kent. Voor de jaarlijkse grote uitstap naar Veurne, Izenberge en Ieper rekende men op één volle autocar, maar de 85 deelnemers vulden twee autocars!

Om tien uur waren we te Veurne, waar we enkele zalen van het stadhuis mochten bezoeken. Het oude meubilair, de schilderijen, waaronder de portretten van Albrecht en Izabella, alsook de wandbekleding in corduaans leder, geven aan de zalen een heel speciaal cachet. De zaal van de oude vierschaar of gerechtszaal is versierd met een oud schilderij van het Laatste Oordeel. De bronzen koppen en vuisten, met erbijbehorende koperen platen, herinneren nog aan het oude strafrecht, waar men de doodstraf of het afhouden van de vuist kon afkopen met een zware boete, alsook met het schenken aan de magistraat van een hoofd of een vuist in brons, die dan in de gerechtszaal werden opgehangen "anderen in exemple".

In een van de zalen hangt ook het portret van Karel Cogge, opziener van de Noordwatering van Veurne, die einde oktober 1914 de overstroming van de IJzerstreek mogelijk maakte, waardoor het uitgeputte Belgisch leger voor vernieling werd gevrijwaard. Het was in één van de zalen van het stadhuis dat Koning Albert van 18 oktober tot 2 november 1914 zijn hoofdkwartier had.

Enkelen onder ons bezochten dan de twee kerken: de prachtige, nooit voltooide St-Walburgakerk, en de St-Niklaaskerk, die tot 1797 behoorde aan de abdij van de Witheren te Veurne.

Om 11.30 uur waren we te Izenberge, waar pastoor Van Heule een Mis opdroeg voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van de levende en overledene leden van onze Kring. Na de Mis toonde de pastoor ons zijn prachtig kerkje, waar al de kunstwerken in waarde worden gebracht. De toren is zeer oud en daterend uit de XIIIe eeuw. De patrones van de kerk, de H. Mildreda, herinnerde ons aan de uitstap negen jaar geleden, toen we te Millam, de kapel van deze heilige hebben bezocht.

Daarna leidde de pastoor ons naar de bedevaartkapel van O.L.Vrouw van Barmhartigheid. Hij schetste de oorsprong van de bedevaart en wees op al het schone dat in de kapel te zien is. Alhoewel hij zeerskeptisch staat tegenover de meeste mirakelen uit het volksgeloof, moest hij toch enkele niet te verklaren genezingen en andere feiten vermelden, die hij aldaar heeft weten gebeuren.

Een gul onthaal wachtte ons in de grote zaal van het Spaans Kwartier. Na de middag nam pastoor Van Heule ons mee naar het museum van de Hoonkundige Kring "Bachten de Kupe". Hij werd bijgestaan door de hoofdmans van deze Kring, de heer Messiaen.

Een zo rijke plaatselijke verzameling hadden we nog nooit gezien. Reeds bij de ingang begon de overvloed: vroegere vervoermiddelen, een wagen, een driewielkar, een hondenkar, het karretje van een schareslijper, talrijke ploegen, alsook veel klein handalaam als spaden, vorken, enz. Binnen in de zalen vindt men een schat van ambachtsgerief, een oude brouwerskar met de nodige tonnen, oud naaiwerk, kanten, heiligenbeeldjes, munten prenten, oude plakbrieven, haardgerief, oude lampen, zonder de verzamelin muize- en rattevalen te vergeten.

Het is verbazendhoeveel oud gerief onze vrienden van Bachten de Kupe

konden verzamelen. Nu reeds kan de jongere generatie zich aldaar een gedacht vormen van het lastige werk van haar grootouders op de buiten tot na de oorlog 14-18, wanneer de motorisatie eerst opkwam vooraleer de elektriciteit als goedkope krachtbron doorgedrongen was tot in iedere woning.

De reis werd dan verder voortgezet over Beveren, Roesbrugge en Poperinge, naar de Rode Berg, met zijn Lijstermolen afkomstig uit Beernem. Het weder, dat goed gebleven was en een voldoende vergezicht gaf om de torrens en de heuvels goed te zien, begon te verslechteren en we kwamen te loper met de regen.

Een hartelijk woord van dank aan onze gids de heer Maurits Dekeyzer en aan Mevrouw Margriet De Keyser die zo goed gezorgd heeft voor de ravitaillering. Maar onze dank gaat vooral naar Pastoor Van Heule, die een echte kunstenaar is en van alles een handje heeft; en naar hoofdman Messiaen van "Bachten de Kupe" Zijn Kring mach werkelijk fier zijn over het Museum van Izenberge.

Jos. De Smet.

mmmmmmmmmmmmmmmm

11. Hoemkundige Wandeling - Zeebrugge, 4 oktober 1970.

Deelnemers: 25 tal geestdriftige en leergierige Dames en Heren en Jongeren.
 Weergesteldheid: geen zon, geen regen, stijve bries (Beaufort -) redelijk koud.
 Doel van de samenkomst: bezichtigen van de Zeebrugse havenuitbreiding en werken.
 Leider: de heer Camiel Huughe, Voorzitter van het Feestkomitee Zeebrugge.
 Bezochte plaatsen: Visserskruis, Container Terminal, Ferry Boat installaties, aanlegsteigers Townsend, Maison (sic) Marckx, Gebouwen zeevaartpolitie en havenkapitein, douanen, reddingsdiensten, Sinclair opslagplaatsen, de nieuwe nijverheidsgronden, aanlegsteigers (in opbouw) militaire haven, jacht- en vissershaven, havendam.

Enkele wetenswaardigheden en bijzonderheden:

Samengekomen voor het Visserskruis - kruis in beton ter nagedachtenis van de vissers vergaan in zee- en staande op de voet van een Duitse batterij, hadden wij een heerlijk zicht op de havendam en de hele omgeving. De leider maakte er dan ook dankbaar gebruik van, om vanop deze plaats ons gedurende een uurtje te boeien met allerlei uitleg en bijzonderheden nopens Zeebrugge en de uitbreidingswerken.

Visserskruis: heropgericht in 1945 en ingezegend door Mgr. De Smet. De voet bevat een honderdtal namen van vergane vissers.

Recht voor ons de Havendam: 2487 m lang; vorm kwart cirkel; opgericht in 1905-1909; voldeed aan de noden van die tijd; nu niet meer: schepen van 200 m en meer kunnen er niet aanleggen; voor- en achterstevan komen aan de muur, midden van het schip ligt er 6 m van. Onderbouw is hoogstens 10 m diep. Mogen daarom niet verder uitbaggeren, alhoewel de moderne schepen een diepgang hebben van 13 m. Daarom nieuwe kaaien in rechte lijn. Een Japans schip van 125.000 ton met 85.000 ton olie, en 230 m lang, lag juist aan zo een nieuwe kaai. Deze kaaien: worden gebouwd op het zand zelf. Het water wordt geweerd met damstukken; eens de kaaien in beton (15 à 20 m diep) gebouwd zijn, worden de damstukken uitgerukt en wordt gebaggerd op vereiste diepte.

Op de havendam zelf konden we gadeslaan: de lichttoren, coal bunkers, kranen, station met toren en radar, inrichtingen De Cloedt, Rys en Comp. Telkens werd op welsprekende leerzame en schitterende wijze de nodige uitleg gegeven.

N.O. van de plaats waar we stonden, zagen we de militaire haven en de jachthaven in wording. Ten oosten zal de sluis van 125.000 opgericht worden, waar nu